

Redactor responsabil si proprietar
Dr IUSTIN ARDELEAN.

Abonamentele se fac,
plătindu-se înainte în
Oradea-Mare.

Ese la 1 și 15 a fiecărei luni.

PREȚUL:

Pe $\frac{1}{4}$ de an 3 coróne
Pe $\frac{1}{2}$ de an 6 »
Pe un an 12 »

Pentru România și
străinătate, un an 20 fr.

Scrisoare din Sibiiu.

Sibiiu, în zi de post.

Maiestate archiepiscopărească!

Avem de câțva timp aici o expoziție de artă curat românească, pe care cunoscătorii străini o au recomandat-o publicului cu toată căldura s'o cerceteze, căci merită, iar Românii fac merit din a nu o cerceta decât sporadic și cu receală. Ei vezi Doamne, Șmigelschi are confesiune (numai în artă, căci direcția aceasta puțin o înțeleg), dar are confesiune — *unită*. Astfel se explică, că neuniții nostri pravoslavnicii au găsit la portreturi că au expresie prea greco-catolică și n'ar face să fie sprijinit artistul de catedrala gr. orientală. Evangelistul Matei e prea blond, pe când Mateii nostri sunt africanderi; Isaia seamănă a fi vr'un tenorist gingaș, pe când Isaiaii nostri sunt basiști; iar Isus n'are nimic modern, nici măcar pălărie sistem Dr M. Iron. Decî expoziția va rămânea espusă până se va închide, iar arta de-

corativă în catedrala română te mai miri și minunezi ce pictor perciunat din Pesta o va mângălui pe placul tipicarilor bizantini de aici.

De altcum au drept domni iconografi ai nostri cari au făcut studii speciale prin România, Bucovina și pe la Micula, căci de! omul se meargă cu vremurile. A trecut baba cu colaci și vremea lui Sîntul Nicolae cel bătrân cu plete albe. Azi baba nu mai vine cu colaci ci cu «Gugelapen», iar Sîntul Nicolae i-și vâpșește barba cu alifie patent «Adonis» a la Coroian «Gyula bácsi» din Cluș și poartă perucă a la Lengheru din Broscopolea. Astfel, după cum am înțeles, modernii iconografi ai nostri au și făcut raport comisiunei dela catedrală, că toți sfinții și sfințele se fie înfețișați în noaua catedrală după moda cea mai modernă. După cât am înțeles prin telegraful fără pic de sîrmă, s'ar fi făcut propuneri concrete, că Maica Precesta să fie pictată în costum de bal, decoltată, Sfînta Ana în «Reformkleid», iar Sfînta Paraschiva în costum de tennis, etc., etc. Tot așa și evangeliști după

moda cea mai nouă: lui Sânpetru să nu i se mai puie decât chei wertheimiane în mână, iar pe Sfântul Pavel să-l picteze cu «cotleți» și pe evangelistul Luca cu barbă «Boulanger». Sântilie va fi desemnat șezând pe un automobil cu mare viteză, iar archangelii Michail și Gavriil vor fi prezentați în uniformă de gendarmă cu spânghănetul pe pușca sistem Mannlicher. Pentru Adam și Eva s'a abandonat inutila toită de smochin și s'a stabilit pantalonii de înotat pentru Adam, iar madama Eva va apărea în «Badekostüm» a la Ostende. — Numai Sfântul Haralampie va fi ceva mai neglijat, din cauză că nu i s'a găsit costum potrivit cu numele ce încă tot i-l mai poartă.

Neconștient toți portrețații vor avea să poarte pălării și gulere sistem Dr M. Iron. Așa s'a decretat și suntem curioși ca niște călugări, se vedem aceste *mironozăni* gata.

Sic tranzăluște gloria lumii!

Adio și salutare dela:

V.

În cupeu.

Pasagerul: Permite-mi, doamnă, să-mi aprind țigara!

Doamna: Nu, vă rog, nu!... Fumul î-mi face rău.

Pasagerul: Poate vă pot servi cu o țigară!?

Doamna: Nu, vă rog, nu am obicinuit nici când...

Pasagerul: Regret, că — trebuie să fumez singur.

În birt.

Oaspele: Birtășule! Ai vr'un litru de vin bun?

Birtășul: Am bun de tot, dar am și minte...

Oaspele: ?

Birtășul: ... ca să-l beau eu pe cel bun!

Hora alegătorilor din Ugra.

I.

Deputatul nost să fie
Stefan Tisza pe vecie,
Că e aspru la cuvinte
Dar e bun și om cuminte.

II.

Șvabu Stokker koșutistu
Între noi să nu mai buie!
Piară dinnaintea noastră
Ca și dracu de tămuie!

III.

Stefan Tisza ne arată
Că e bunul nostru tată,
Și vrea că în țara astă
Numai pace să domnească.

IV.

Români, unguri, iată vremea,
Arătați că aveți minte
Și votați cu mic cu mare
Pe ministru-președinte.
Să trăiască Stefan Tisza!!!

V.

Stefan Tisza vine-acasă,
Să ascund sub pat sub masă
Koșutisti gură-largă
Cari vrea țara ca s'o spargă.

VI.

Stefan Tisza strigă tare:
«Frați Români! Cu mic cu mare,
Ajutați-mi acum mie
Să scap țara de urgie!»

VII.

Stefan Tisza, nu te teme
Și de nime să nu-ți pasă,
Numai drept să fi la cârmă
Și Români nu te lasă.
Să trăiască Stefan Tisza!!!

Căliman inimă veselă.

— Din Scaiul lui Atob-Hohereanul. —

Pe timpul când era lupul cățel și barna vițel, trăia în satul Hohereni un om cu numele Căliman.

De întâmplările ce-ți povestea acest om cu inimă veselă, trebuia să te desnozi de rîs chiar și pe doaga morții.

Tot în satul Hohereni măi trăia și un om măi bătrân decât mai tîner, cu numele Perdevară, care nu-măi de silă: ca să nu piară de foame lucra din când în când, dar' și atunci nūmăi unde nu era lucru greu, iar' plată bună și traiu boeresc.

Căliman încă măi de mult și-a fost pus în cap ca să păcălească pe Perdevară, fiindcă'l știa, că nu lucră nimica și trăiește măi mult din cerșit și din pomeni. Așa a și făcut.

— Bine că te întălesc moșule — zise Căliman într'o dimineață cătră bătrănelul Perdevară, am mare lipsă de un lucrător harnic pe ziua de astăzi, ca să'mi sape cucuruzul, îi plătesc cât cere.

— Dapoi de ce nu 'ți-l săpi singur, măi Călimane?

— Pentru că n'am vreme, moșule, au nu ști d-ta, că astăzi este înmormîntarea popii celui bogat, Vaideel din Boloveni? Eu merg ca cantor lângă popa rost și am a capeta 2 fl bani, mîncare și bătură câtă ne cuprinde coșul.

— Ba, că pe ziua de astăzi nu-ți pot da ascultare; mâne nu-ți zic ba — zise Perdevară sucind din nas.

Căliman se du-se măi departe, rizînd că a potut pune la cale o ispravă bună.

La jidanul Potranță din Hohereni erau mulți oameni, închinănd unul altuia cu apă moligită de jidanul Potranță.

Acolo Perdevară intrînd, spuse celor din casă «tristă veste» despre moartea preotului din Boloveni.

A fost destul, că aceasta știre în câteva minute se străbată satul întreg.

Notarul, ca cel măi intim amic al «repositului», dinpreună cu cancelistul se, înbrăcați dela cap pân' la picioare în doliu, plecară pe la popa din sat că se meargă cu toții spre a da «fieertatului» preot sărutările cele măi de pe urmă.

Pe la oarele 10 'nainte de ameazi Perdevară cu bătrăna lui, gătată și chită ca o păpușă, intrară în curtea popii din Boloveni.

Când vîzură de popa cărpindu-și cismele la umbra frăgarului, înghețara sloiul.

— Ce poftiți, măi oameni de omenie? — zise popa cu ton cam aspru cătră cei înlemniți.

— Dapoi, dapoi... dapoi...

— Dapoi, dapoi spuneți odată!

— Dapoi să fie cu ertare la fața părintelui, am venit la pomană.

— Și unde la pomană?

— Dapoi, să fie cu ertare la cinstita față, noi așa

am știut, că de trei zile îi intins pe scîndură d-nul părinte, și că azi e îngropăciunea.

Păncănd popa Vaideel î-și trase pe seamă, ca să-și scoată mîna din cismă, că nucumva se scape oaspeții pomănarî neomeniți, ei dispărură ca și năluca.

Abia s-a depărtat părechia Perdevară, și țop în curtea popii notarul, scriitorul și popa, adevă triumviratul din Hohereni, în doliu de sus până jos.

Popa nu se putea mira destul, că ce comisiune așa pe neașteptate și măi ales pe timpul, când toată suflarea are lucru.

Dupăce se apropiară măi bine, popa îi vîzu că cine sunt și poftindu-i la un scaun de odichnă și măi la multă voie bună, îi tractă ca pe niște amici vechi.

Ca se spună, că în ce fel de afacere au mers în Boloveni, nici unul nu a îndrîsnit a-și căsca fleura, de și popa i-a fost întrebat de vr'o câteva ori.

În acea zi seara, Căliman intră în casa jidanului Potranță ca să ducă duchoare jidovească pentru lucrătorii. Perdevară era acolo și indată ce zări pe Căliman, incepu: No măi Călimane, fie-ți oasele tari ca la țințari, că tare bine mă putu-și păcăli cu pomana popii din Boloveni. Făcu-i calea mînzului cu baba p'acolo, dar' în urma urmelor nu-mi pare tare rău, că barem vîzu-i acolo cu ochii, cum arde fînul lui Plăscoiū Spiridon.

— O, bătutu-m-a Dumnezeu dară, că număi erî cumpărai eu fînul dela el, i-am și dat bani pe el — zise Căliman, și cu-acea lăsănd boșca cu răchia acolo, du-te în fuga vîntoaselor până la Boloveni.

Pe drumul țerii se 'ntăleşte cu Plăscoiū Spiridon, care desmîșind celea spuse de Perdevară, Căliman se rîntoarsă cu limba scoasă de ustenit la birt la Potranță, unde însă nu măi era nici Perdevară nici un pic de răchiu în boșcă, pentru că Perdevară toată o beu-să.

Căliman se luă cu buzele umflate cătră casă, și nu se mai încercă nici când să măi păcălească pe Perdevară.

Dascălul distras.

Dascălul: Ionică, iară faci larmă?

Un elev: Ionică încă n'a venit la școală!

Dascălul: Va să zică Ionica nu e destul că face larmă, dar încă nici la școală n'a venit. *Momentan* am să-î smulg urechile din cap!

La orașe.

Stăpâna: Ce ești tu?

Servitoarea: Româncă.

Stăpâna: Ai măi slujit undeva?

Servitoarea: Da, am fost doi ani *nemțoaică* pe lângă copii.

Cula iară-și la pețite.

— Anecdota populară. —

Cula, cam pe nimerite,
S'a fost dus el la pețite,
Dar prea reu a pacostit,
Că nimic n'a isprăvit.

Iar acum, ca cel pătit,
Mai bine s'a îngrijit,
Băgău un pic a băgat
Și cu Rupa a plecat.

Și că ei se nu 'ntâlnească
Vr'un popă, sfântul ferească,
De cu noapte au plecat,
Eșind pe furiș din sat.

Când era cam pe 'nserat
Aū ajuns în Petrisat,
Și cu cine se 'ntâlnesc?
Cu popa hăl românesc:

— «Semne rele, Rupă dragă,
O se umblăm iar de geabă!»
— «Nu te teme, fătul meu,
Doar' ne-a feri Dumnezeu!...»

Mai scuipau ambii de foame
Și ziceau: «Ajută Doamne,
Precum suntem osteniți,
Ca se fim bine primiți!»

Dup'o lungă «preumblare»:
Ia casa fata mare,
Fată mare, chiar fecioară,
Albă 'ntocmai ca și-o cioară.

Înger harnic, de merit,
Pentru Cula potrivit,
Rachila lui Humodron
Din vița lui Faraon.

*

Când intrară ei în casă
Se curăța de pe masă,
Se vedea că aū cinat,
Nimic mai mult de-așteptat.

«*La ciurechi*,* oameni cinstiți,
N'am venit să ne-omeniți,
Nici cu pâne, nici plăcinte,
Nici cu cărnuri d'alea fripte,

Nici cu lapte, mămăligă,
Nici cu scrob și păpărigă,
Nici cu balmoș, aluate,
Nici cu cărnuri afumate.

Nu ședem și nu mâncăm,
Până treaba ne-o predăm!»
Și de foame, bieți, scuipau,
Tot de foame rumegaū.

Apoi *Rupa* cuvânta,
Cula sta și asculta:

* Bună seara.

— «Vedeți voi acest fciior,
Frumușel ca un bujor?!

Vrea să se căsătorească
Cu o fată mai aleasă,
Mai bușană decât 'naltă,
Albă ca și-o prună coaptă.

Căci părinții i-'s cam bătrâni,
Numai pot fi ei stăpâni,
Avuția se stârpește,
Brânza 'n gîoabă mucezește.

O purceauă Cula are,
E brăzdată pe spinare,
E la *Fritz*, stăpânul seū,
Un om alui Dumnezeu.

Mai lucrându-i, i-o va da,
Deacă scroafa va fêta,
Și-atunci Cula e voinic,
Nu să teme de nimic.

Am gândit c'ar fi cuminte,
Să venim cu rugăminte,
Fata noauă se ni-o dați,
Căci suntem, de sânge, frați.

Și-acuma se auzim
Un răspuns, precum dorim,
Nimic nu mai așteptăm,
Căci de foame mai crepăm».

*

După un pic de cugetare,
Tata hăl' cu fata mare
Î-și puse în gură lula
Și se 'ntoarse către Cula:

«Ved — zice — că ești voinic,
Nici prea mare nici prea mic;
Dar treaba nu-î încă gata,
O să ved ce o zice fata?...»

Ce zici tu Rachilă, dragă?...»
— «Ce se zic, tătucă dadă.
Eu pe *Rudi* îl iubesc,
Pentru el mă 'nsufleteșc!

Și voiți face, iac'asa,
Cu el mă voiți mărita;
De Cula s'aud nu vreū,
Bătu-'l-ar fi Dumnezeu!...»

Atunci Cula 'n desperare,
Dă la Rupa pe spinare;
Gazda cășii, foc și pară,
Și-î țipă pe ambii-afară.

— «*Acana Rupo dichezi,*
Angle tute Resser vezi,
Trăsnitu men oglo Del,
Nice țara bahi na vel!»*

* Acuma Rupo vezi
Pentru că ne-a eșit popa 'n cale,
Trăsni-'l-ar Dumnezeu,
N'avem nici un pic de noroc.

B.

Zicala contelui Tisza ilustrată.

«Producțiunile dilletante ale unui *distingunsted forcigner*».

În ospetărie.

Chelnerul: Mi se pare, domnule, că nu a-ți plătit tot.

Oaspele: Am plătit destul.

Chelnerul: Nu, poftim a număra bani.

Oaspele: N'am nevoie de numărat. Am plătit destul.

Chelnerul: Ei bine, d-nule, o zupă, o carne, o prăjitură, poame, vin, fac 3 coroane, iar d-ta ai plătit numai două coroane. Ce să fac cu restul de 1 coroana?

Oaspele: Ce să faci? Restul ți-l ține drept bacșiș!

Socoteala muierei.

(Anecdotă pentru fetele măritate și băieții mustețoși.)

Să 'nsurase nenea Lupu
 Și-o brodise binișor,
 Căci nevasta-i la trei lune
 Îi născuse un ficior,
 Și el plin de bucurie
 C'ajunsese și el tată
 Nu-și mai încăpea în piele,
 Ci spunea la lumea toată
 «Că nevasta mî-a născut un
 Copilaș prea frumușel
 Și d'acuma înainte
 O să mă 'ngrijesc de el,
 Îi dau carte cât de multă,
 Ma îl fac chiar avocat,
 Fiul meu fiind el, scumpul,
 Știu că va fi bun de cap.»
 Lumea însă, rea de gură,
 A 'nceput să-î spună 'n față:
 «Nene Lupule, copilu-ți
 Nu te-are pe tin' de tată!
 C'o muiere pân' la vreme
 Noauă luni trebe să poarte,
 Nu trei cum a fost aicea,
 Asta nu știu cum se poate?!...
 Decî mai bine tacî din gură
 Și mergî iute la soție
 Să o ia-î la întrebare,
 Căci n'ar fi cu omenie!»
 Vorbele acestea slabe,
 Nenea Lupu nu le uită,
 Ci se duce drept acasă.
 Ajungînd într'o clipită,
 Zice: «Bine, mēi muiere,
 Cum după trei luni de zile
 Tu să aibî, vezi, lumea zice,
 Că e sum sărit din fire?!...
 Doar' muierea pân' să aibă,
 Noauă luni trebe să ție
 Nu trei, cum a fost la tine;
 Asta nu e omenie!» —
 «Vai, nătâng mai ești bărbate,
 Nu ții nici atâta 'n cap
 Cât timp e de când cu mine
 Tu doară te-ai cununat?
 Haida să-ți descrier capul.
 Nu te da după guri rele,
 Căci așa n'o scoți la cale
 Cu min', dragă bărbățele.
 Trei cu trei cât face, știi?»
 «Șeasă face, o știu bine!»
 «Dar deacă mai punem trei,
 Putea-mî-ai și asta spune?»
 «Cum să nu? Doar' sunt chiar noauă,
 Asta o știeam de-a rost',
 Că nu-î lucru așa mare,
 O știî asta chiar și-un prost!»
 «Acum să venim la treabă,
 Să-ți esplic cum să cuvine
 Ca să fi și tu pe pace,
 Căci nici mie nu-'mî stă bine
 Să-ți închipui despre mine
 Că n'aș fi de omenie;
 Asta nu o vreaî cu capul,
 Fie orî ce-o fi să fie:

De când m'ai luat pe mine
 Sunt trei luni în cap trecute,
 Trei de când te-am eî pe tine,
 Doară timpul trece iute;
 Trei cu trei nu-'s șeasă doară,
 Spune-mî, nu este așa?»
 «Șeasă sunt, o vēd prea bine,
 Ai dreptate draga mea,
 Dar până la noauē, încă
 Ceva totuși mai lipsește!»
 «Ai răbdare bărbățele,
 Că-ți arăt eî tot cum este:
 Trei de când m'ai luat pe mine,
 Iar trei de când eî pe tine,
 Trei de când ne-am cununat,
 Nu sunt noauē? Vezi că-î bine!»
 «Vēd prea bine că-î așa,
 Și de astăzi înainte
 Nu mă mai iaî după vorbe,
 Lumea zice lumea minte;
 Dar te rog și eî pe tine,
 Ca să nu mai spuî la lume,
 Că nu am știut nici atâta,
 C'o să-mî scoată lumea nume.
 Știi, că lumea e drăcoasă!...
 Ai vēzut cu ochii ței,
 Cum m'au făcut de rîs, bată-î
 Și de rîs sunt acum eî!
 Dar eî mî-oiî vedea de treabă,
 Socotînd mai bine doară,
 Ca să știu cât timp va trece
 Pân' veî face-a doaua oară?!»

Floridor.

O prostie capitală.

— Știi dragă Auroră, ca d-nul Znoavă m'a pețit?!
 — Apoi?
 — Apoi erî ne-am și logodit.
 — Nu mă surprinde de fel. Căci nainte cu trei
 luni m'a pețit și pe mine, iar fiindcă î-am dat corfă,
 m'a amenințat că va sevîrși o prostie capitală.

Din contră.

Ea: Asta totuși e o prea mare nedreptate, bărbate, că eu să fiu silită a mă lipsi chiar și de cele mai necesarii, pe când tu spezezi pe orî-ce capriții.

El: Apoi?

Ea: Zic, e o nedreptate din partea ta!

El: Din contră, e o dreptate!

Ea: Pentru ce?

El: Să-ți esplic?

Ea: Ascult.

El: Nimic mai firesc și mai just decât asta, fiindcă eu însurându-mă cu tine, am făcut o căsătorie bogată, care-mi permite să cheltuiesc, pe când tu te-ai măritat cu un om serac, ceea ce-ți impune — firește — să fi mai modestă și mai puțin pretențioasă!

Țiganul viteaz.

Scăpase țiganul din armată și se întorsese în sat de unde era.

De când se întorsese era țiganul așa de fălos, de nu mai puteai ajunge la el nici cu scara să te fi suit. Toată ziua se lăuda că și el e voinic și viteaz ca toți Români.

Într'o zi un Român auzindu-l lăudându-se î-l întreabă:

— Ascultă, țigane, dacă ești viteaz întrat'ai cândva în foc?

— Ba numai pe lângă el, vere, așa p'înprejur — respunse țiganul.

— Dar la bătaie fost'ai?

— Fost — respunse cioroiul — și încă de câte ori!...

— Spune-mi dară, cum e la bătaie?

Cerșitorul obraznic.

Un cerșitor, refuzat cu asprime de o doamnă vestită pentru zgârcenia cî, îi zicea acesteia.

— Ce bine era, dacă erai d ta nevasta lui Adam!

— De ce?

— Pentrucă, zgârcită, cum ești, ai fi mâncat singură din pomul oprit și lui Adam nu i-ai fi dat nici măcar o singură mușcătură.

— Ei, apoi?...

— Și astfel ai fi scutit lumea de păcatul strămoșese!...

Geograful bolnav.

Medicul: Unde te doare?

Geograful: Înspre meazănoapte dela picul capului în dreptul ecvatorului.

La matriculant.

Matriculantul: Pardon, domnișoară, dar azi eu nu vă pot cununa.

Mireasa: Și pentru ce nu, d-nule, căci actele sunt în ordine?!

Matriculantul: Pentru că logodnicul d voastră e mort de beat.

Mireasa: Asta o vîz și eu, dar vedeți, când e treaz nul-i pot aduce aici!

— Heacă cum să hhie, țuca-te-aș?! Heacă-așa, că unu te ține dă cap, altu dă picioare și altu dă de te zvîntă!...

Soacra și ginerele.

Soacra: Î-mi pare reu, ginere dragă, că mă cercetezi atât de rar.

Ginerele: Cum așa?

Soacra: Dapoi vezi, de doi ani n'ai mai venit la mine. Și chiar și atunci erai...

Ginerele: Cum eram?

Soacra: Erai mort de beat.

Ginerele: Ei bine, vezi, soacră, că de doi ani nu te-am cercetat e semnul, că de atunci nici odată nu m'am îmbetat.

A FURISĂNIILE JUPANULUI SCHMERZENHERZ.

- Să-ți fie oasele tari ca la țințari!
— Se fie thu iute de picioare ca calul care moare!
— Șe fie thu alb la fața ca clonțu la rața!
— Cu ochiu tho se vezi ca ziua huhurezî!
— Se strica thu stomacu la on lup!
— Se ai tu in capațina chit are un gaina!
— Doșmanu tho se moară in furci pintru thine!
— Pălăria tho se fie clopotu cel mare dila bise-
rică chind trage thu pi el!
— Să fi tu on mediū pentru electricitate!
— Să ai tu multă bogăție — bătută la dobă!
— Capul teu să fie parafulgerul pântecelui tho!
— Să între colera numai în pantalonii tho!
— Popa se faca pintru thine drumu pună la mor-
minți!
— Să petreci thu vara viitoare în Meran!
— Se munca thu ce muncă imperatu!

Din scriptura jidovească.

Șocteru: Lăsați prunci să vină la mine...!»

Nu vrea în raiū.

Popa: În veci nu vei ajunge în raiū, bețivule!

Bețivul: Nici nu doresc!

Popa: Și pentru ce nu dorești?

Bețivul: Pentru că acolo — *nu sunt birturi!*

Partea serioasă.

Acest numer

nu a putut se apăra la timp din motivul că *greva tipografilor* din Oradea-Mare a durat aproape 3 săptămâni. Cerem deci scuzele cetitorilor nostri, promițând, că ne vom nizuî a satisface în viitor după putință așteptărilor publicului nostru.

Cu stimă

Vulturul.

BIBLIOGRAFIE.

„Calendariul practic“ pentru anul 1904 a apărut cu un conținut de 500 de pagini. La noi Români până acum un asemenea calendar nu a mai eșit de sub tipar

Conține sute de lucruri folositoare și o mulțime de ilustrațiuni reușite, între acestea portretele metropoliților și ale episcopilor bisericei române din Ungaria și Transilvania. Prețul numai 50 filerți. Se poate procura dela «*Editura calendarului practic*» în Lugos (Krassó-Szörény-megye.)

Posta redacțiunei.

Economului Giurgiu (Cluș). Dacă ne mai amintim de *mazerea* aia, atunci mai nainte de toate te dăm pe gura lui Schmerzenherz, iar după aia te dăm pe mâna domnului avocat Ilea, apoi să vezi numai pe ce mână de jidov să ajungă pielea d-tale la — *licitație!* — Salutări cu trei contignații!!!

Brașov. Da, am cetit și noi Responsul d-lui Arseniū Vlaicu la broșura roșie și mărturisim sincer, că dacă «atentatul» a fost nereușit, dar responsul acesta e foarte reușit din punct de vedere «al moralei publice». Noi grătulăm din inimă d-lui Vlaicu. Ciudat lucru însă, că d-nul Vlaicu până chiar și primul seî vis 'l-a avut *în birt* la «Impăratul Romanilor»!... «Paserea mălai visează»!... Nu te supăra, d-nule Vlaicule, că... *genialul Geni* se prea *geniază!* — Un wagon de salutări!!!

I. G. Ne surprinde scrisoarea d-tale în care ne scrii, că d-nul M. ți-a zis lăudându-se, că are o avere de 100.000 coroane și asta ne surprinde cu atât mai mult, cu cât d-nul M. astă-vară nă-a zis noauă că toată averea lui face numai 50.000 coroane. Din aceste afirmațiuni piramidal opuse ale d-nului M. nu putem deduce altceva, decât că d-nul M. pe d-ta te ține de doauă ori mai prost decât pe noi. — Salutare!

Lambda. Nicî la un cas nu putem publica asemenea scornituri. Zeu, d-ta ai fi în stare a face prin un asemenea articol, că bunele relațiuni de prietenie ce există între noi și prota Moga din Răbăganî să se sfîrșească pe vecie. Mânca-ți-ar moașa-ta vârful nasului.

I. I. (G.) Am cetit «epigrama» d-tale și am ajuns la conclusiunea, că dacă d-ta ai fi așa de gras precum ești de prost, ai avea lipsă de un ștreang lung de doi metri ca să-ți cuprindă grumazi.

Saul. Mai nainte de toate vom face întrebare la Cluș și numai după primirea unui răspuns categoric din partea celui competent a să pronunța în afacere, ne vom putea da părerea noastră. — Salutare!

București. Nu e adevărat! Sultanul nu poate fi *lunatic*, cel mult — *semilunatic*.

N. L. (S.) Da! Doamna V. nă-a dat o masă splendidă. Am avut supă, carne, friptură, prăjituri și — durere de stomac.

Nicolae. Dacă d-ta ai comandat în restaurant friptură de iepure pe vremea când vînatul e oprit, sigur că-ți place carnea de *pisică*.

D-șoarei E. D-ta susții, că toți bărbații sunt prosti. Noi încă afirmăm, că toți bărbații sunt prosti, afară de — *burlaci*. — Salutări cordiale!

Dr. Ne ceri sfatul cum ai putea să iai de nevastă pe fata *bogatului* proprietar S.? Te sfătuim decî să vorbești numai cu tatăl fetei, fiindcă chestii *comerciale* numai cu bărbați se pot discuta. — Salutări!

Sept. La timpul seî vom face comparații potrivite.

Am deschis:

Restaurant nou

în strada N.-Körös, nr. 1. lângă monumentala clădire a caselor orașului.

Restaurantul e foarte elegant și modern.

Mîncări gustuoase și beuturi escelente.

Prețuri reduse, servițiu prompt.

În fiecare Vineri pește proaspăt și în fiecare Mercuri carnați și cârtașii proaspeți.

Cu distinsă stimă

Szabó Gyula,
restaurant.

KISS KÁROLY,

(succesorul lui JANKY ANTAL)

prima spițerie și bacanie.

ORADEA-MARE, PIAȚA S-TULUI LADISLAU.

Mare magazin de *zacher, cafea, rum, cîaii* și toate articolele de spițerie.

VIN ȘI APE MINERALE.

Petrolu, diferite oleuri, lampe și tot felul de corfe; maideparte: cașuri, diferite soiuri de pești-conserve, cereale, etc.

Vinuri proprii, escelente: 1 sticlă de o litră cu 60 filerți, de 1/2 litră cu 30 filerți; în vas de 56 de litre a 40 filerți litra.

Tarife la dorința se trimit gratuit și francate.

Comande dela 50 coroane în sus se trimit scutite de porto-postal.

CAFEE „BIHAR“

— s'a deschis la 15 septembrie st. n. —
Cea mai splendidă și cea mai elegantă cafană în Oradea-Mare.

Situată în cel mai frumos loc, la colțul Piaței mari și al străzii Kossuth, în palatul fraților Fűchsl. — Lumină electrică, serviciu elegant și prompt, *jurnale românești*.

În legătură cu cafana stă la dispoziția on. public o bererie excelentă. unde în tot momentul se poate căpeta *cea mai bună bere, totdeauna proaspătă*.

BUFFET RECE.

Simpaticul proprietar d-nul Paul Gyárfás se îngrijește mereu, că publicul atât în cafenea cât și în bererie să fie *pe deplin mulțumit* atât cu serviciul, cât și cu cele mai minuțioase lucruri și mai ales: ca prin abonarea mai multor foi românești și publicul românesc se-și poată găsi în aceasta cafană distracția dorită.

Roagă deci osebuit on. public român din provincă ca să binevoiască a-l onora prin ceretare la date ocaziuni.

Cu stimă

PAUL GYÁRFÁS,

Cafegiu și restaurator.

WALDMANN MÓR

mare magazin de sticlărie, portelanuri și lampe.

ORADEA-MARE, PIATA S-TULUI LADISLAU, ÎN EDIFICIUL OTELULUI
«VULTURUL NEGRU».

Intreprindere pentru aranjamente de electricitate și gaz.

Mare asortiment de lampe a la Ditmar.

Lustre de petroleu, electricitate și gaz, garniture de beut, spălat, cafea și căiău, obiecte de lucș din argint de China și Alpacca, articole de maolica, terracota și fayensuri engleze, nippuri franceze și engleze, oglinzi și articole de metal și bronz, etc., etc., etc.

Serviciu prompt și prețuri strict moderate și fixe.